

Είσαι αγρότης που δικαιούσαι αγροτικές επιδοτήσεις;

ΤΡΙΤΗ

26

ΙΟΥΛΙΟΥ

Πηγή: Σαν Σήμερα .gr

WIDGETS

Ανατολή Ήλιου: 06:22

Δύση Ήλιου: 20:40

Σελήνη 22 ημερών

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

αναζήτηση

ΠΟΛΙΤΙΚΗ &
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΧΡΗΜΑ & ΑΓΟΡΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ
ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΣΑΣΟΜΑΔΕΣ ΤΗΣ
ΠΟΛΗΣ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

ΑΡΘΡΑ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Απόψεις

Η Τουρκία ξέρει να διαπραγματεύεται. Εμείς;

26.03.2016

Του Ιγνάτιου Καϊτεζίδη

Δημάρχου Πυλαίας - Χορτιάτη, αντιπροέδρου της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ

Tweet

Κανένας δεν περίμενε πως η συμφωνία Ε.Ε. - Τουρκίας θα ήταν κάτι περισσότερο από ακόμη μία διπλωματική επιτυχία της γειτονικής μας χώρας. Αυτό όμως που είναι πραγματικά εντυπωσιακό για έναν παρατηρητή της διεθνούς πολιτικής είναι ο τρόπος που διαπραγματεύεται η Τουρκία. Ποια είναι τα δεδομένα; Η Τουρκία χειρίζεται την προσφυγική κρίση προκειμένου να αποκομίσει ένα τεράστιο εθνικό όφελος, δεν έχει κάνει καμία ενέργεια για την αναχαίτιση των ροών στα σημεία εισόδου της χώρας της (παρότι το υποσχέθηκε ξανά), αδιαφορεί πλήρως για τη δράση των διακινητών, οι οποίοι σταδιακά θα έχουν και γκισέ για την έκδοση λαθροεπιστηρίων για την Ελλάδα και δεν πιά καμία συμφωνία επανεισδοχής. Έχει δημιουργήσει μία "αποθήκη ανθρώπων" στο παραλιακό της μέτωπο, τους οποίους "εξάγει" στην Ελλάδα, κατά βούληση, δημιουργώντας ένα μείζον ανθρωπιστικό, ελληνικό και ευρωπαϊκό πρόβλημα. Και βεβαίως εμφανίζεται στα ευρωπαϊκά σαλόνια ως περίπου το θύμα της μεταναστευτικής κρίσης.

Είναι περισσότερο από προφανές πως η Ευρώπη κάθε φορά συνομιλεί με την Τουρκία χωρίς πυγμή και δίχως ξεκάθαρη διαπραγματευτική "πλεύση". Αυτήν τη φορά αυτό που ουσιαστικά θέλει είναι να "τελειώνει" με το πρόβλημα και είναι διαθυμένη να το πληρώσει όσο-όσο. Αυτό ακριβώς διαπραγματεύτηκε και η Τουρκία. Πόσο θα είναι το όσο. Η συμφωνία προβλέπει τα εξής εκπληκτικά: α) πως όσοι φτάνουν στα ελληνικά νησιά θα επιστρέφονται στην Τουρκία με την εξής υποσημείωση όμως: αν δεν ζητούν άσυλο από την Ελλάδα! β) την παρουσία τούρκων αξιωματούχων στα ελληνικά νησιά για την ομαλή λειτουργία του σχεδίου, γ) όσοι βρίσκονται στα ελληνικά νησιά ήδη δεν θα επιστραφούν στην Τουρκία, δ) για κάθε Σύρο που θα επιστρέφεται από την Ελλάδα στην Τουρκία, ένας Σύρος θα εγκαθίσταται από την Τουρκία στην Ευρώπη (αναρωπιέται κάποιος γιατί δεν ισχύει κάτι ανάλογο για όσους βρίσκονται σήμερα στην Ελλάδα, ώστε να μειωθεί στο μισό ο αριθμός των προσφύγων;), ε) γενικόλογες προθέσεις περί καλύτερης φύλαξης των παράνομων εισόδων και ανθρωπιστικών πρωτοβουλιών. Αυτά στο σκέλος των υποχρεώσεων(!), αν κάποιος μπορεί να χαρακτηρίσει έτσι τα παραπάνω.

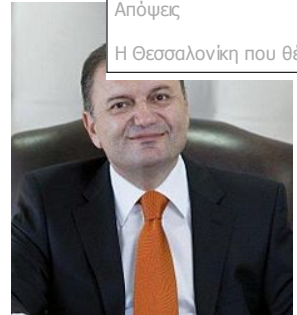
Και για όλα αυτά η Ε.Ε. δίνει στην Τουρκία: α) κατάργηση της βίζας των τούρκων πολιτών, διαδικασία που θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι τον Ιούνιο του 2016, β) επιτάχυνση της εκταμίευσης των 3 δισ. και ακόμη 3 δισ. μέχρι το 2018 γ) άνοιγμα νέων κεφαλαίων στις ενταξιακές διαπραγματεύσεις, μια διαδικασία που ήταν σε πλήρη αναστολή, και βεβαίως ένα νέο καθεστώς προνομιακής μεταχείρισης της Τουρκίας ως συνομιλήτ που ελέγχει την ένταση των προσφυγικών ροών. Για ακόμη μία φορά αυτό που πέτυχε η τουρκική διπλωματία είναι να μετατρέψει ένα πρόβλημα σε πλεονέκτημα. Να αξιοποιήσει μια σοβαρή γεωπολιτική κατάσταση, για να ασκήσει εξωτερική πολιτική. Να εφαρμόσει μια βασική διαπραγματευτική αρχή: πρώτα πες όχι και μετά άρχισε τις διαπραγματεύσεις. Αυτό που εμείς ποτέ δεν κάναμε.

Το σκηνικό που εξελίχθηκε στις Βρυξέλλες ήταν από την αρχή πολύ προβλέψιμο. Στη μία πλευρά του τραπέζιού κάθισε η αφελής Ευρώπη και στην άλλη η πονηρή Τουρκία. Στη μία πλευρά μία Ευρώπη που τα δίνει όλα και στην άλλη μία Τουρκία που τα θέλει όλα. Και η Ελλάδα; Η Ελλάδα βρισκόταν δυστυχώς για ακόμη μία φορά χωρίς ρόλο, ενώ σηκώνει αναμφιβολα το πιο μεγάλο βάρος αυτής της κρίσης. Καμία ευρωπαϊκή συζήτηση για τα κλειστά σύνορα, για τις καθημερινές εικόνες ντροπής, για το ότι κάθε εταίρος κάνει τη δική του πολιτική δίχως κεντρικό συντονισμό. Κανένα σχέδιο, καμία πρόνοια, καμία ανάλογη ανταμοιβή. Μια Ελλάδα χωρίς φωνή που απλά περίμενε να δει με ποιον τρόπο η διαπραγματευση Ε.Ε. - Τουρκίας θα έκρινε και τη δική της μοίρα. Μοίρα όμως που δεν την ορίζει μόνος σου, δεν μπορεί να είναι καλή μοίρα.

Γνώμη

Απόψεις

Η Θεσσαλονίκη που θέλουμε

Ιγνάτιος Καϊτεζίδη

περισσότερα

Πρόσφατα

Δημοφιλή

25.07.2016

Εγνατία, η αιώνια ψυχή της πόλης

Του Σταύρου Κωνσταντινίδη

25.07.2016

Τα μεγάλα γεγονότα και η σκιά μας

Αλέξη Παπουστή

25.07.2016

Η συμβολή του σχολείου στην πολιτική διαπαιδαγώγηση των νέων και η ψήφος στα 17

Του Κώστα Ανθόπουλου

24.07.2016

Ο πρόταγης και το κάμπινγκ

Της Χριστίνας Ταχιάου

24.07.2016

Η σιγή μας για τη "νέα Τουρκία"

Του Γιώργου Πεταλωτή

24.07.2016

Ο πάντα θερμός Ιούλιος με τα θλιβερά γεγονότα

Του Νίκου Δημαρά

24.07.2016

Ο Σηφογιάννης

Του Νίκου Βολωνάκη